

Düşünmez Misiniz

– E Bayraktar · 20 Temmuz 2015

Kimi zaman kendimizin dahi farkında olmadığımız bir düşünme kapasitemiz var. Bu kapasiteyi kullanmaya başladığımızda, o zamana kadar fark edemediğimiz, göremediğimiz gerçekleri ve güzellikleri görmeye başlıyoruz. Nasıl gerçekleşiyor bu? Elbette iman gözüyle baktığımızda... İmanda derinleştikçe daha da fazlasını görmeye başlıyoruz.

Allah, çevremizde gördüğümüz her şeyi belli bir amaç üzerine yaratmış ve üzerlerinde düşünmeye davet etmiştir. Bir ayette şöyle buyuruyor Rabbimiz;

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164) Düşünmemiz gerek; bir zamanlar gözle görülemeyen küçücük bir hücreydik. Bu hücre bölündü, çoğaldı, bir et parçası oldu. Sonra görebilen, duyabilen bir insan oluştu. Büyüdük... Her yaşımızda yeni bir yüzümüz oldu...

Hayatımız büyük bir hızla gelip geçiyor, bir gün güçten düşerek yaşlanacağız, güzelliğimizi ve sağlığımızı kaybedeceğiz. Öleceğiz... Ne zaman bilmiyoruz ama hayatın tek kesin gerçeği ölüm.

"Allah, "nasıl oluyor da böyle büyüleniyorsunuz?" diye soruyor ayetinde. Buradaki büyü kelimesi, insanları toplu olarak etkisi altına alan zihinsel bir uyuşukluğa işaret ediyor Allahu Alem. İnsan düşünmediğinde akı uyuşur, görüşü puslanır, gözünün önündeki apaçık gerçekleri göremez, muhakemesi zayıflar, yaşadığı olayların bilincine varamaz.

İnsan, yaşamı boyunca karşılaştığı olaylar sırasında Allah'ın hoşnut olacağı bir ahlâk sergileyip sergilemediğiyle denenir. Elbette denemede başarılı olabilmesi ve düşünmenin kendisine ahireti için bir hayır getirmesi, insanın düşündüğü şeylerden öğüt ve ibret almasına bağlıdır. Bunun içinse insanın daima samimi olarak düşünmesi şarttır.

Samimiyetle bakabilen bir göz, bütün varlık âleminin yalnızca Allah'ın âyetlerinden oluştuğunu kavrayabilir. Kâinatta her milimetrekaredeki âyetler, sonsuz güzellikleri sanatının içinde yaratan Rabbimizin varlığını, İlahî isimlerini ve sıfatlarını bize gösterir, bildirir.

Yaratılmış her şey bizim için Allah Katından bir nimettir ancak bunları görebilmek için öncelikle düşünmemiz ve "eğer farklı olsa nasıl olurdu" şeklinde kıyas yapmamız gerekir. O zaman, Allah'ın her şeyi ne denli hassas ölçülerle uyum içinde yarattığını kavrayabiliriz. Allah'ın koyduğu doğa kanunları ve bu kanunlar dahilinde yarattığı olaylar üzerinde düşünmek, 'akıl kullanmak', Kur'an'ın bu konuda vurguladığı önemi bir bilgidir.

Çevremize bakmak değil, baktığımızı görmek, imanda derinleşme yönünde ufkumuzu açar, tefekkürümüzü artırır. İman hakikatleri vesilesiyle gözler önündeki gaflet perdeleri kalkar, insan kainattaki teklik mührünü görür. Peygamberimizin ifadesiyle dünyadaki Cennet olan marifetullahı yaşar. Tevekkül ve tefekkür; her ikisi de kalbimizi Rabbimize bağlar. Tevekkül ve tefekkür ettikçe şükretmeli ki;

artsın. Dua etmeli, dahasını istemeli ki, devamı gelsin. Düşünerek daima doğruyu gören insanın, sonsuz ahiret hayatındaki kazancı ise Allah'ın sevgisi, rızası, rahmeti ve cennetidir.

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (Mümin Suresi, 13)